

Prije nekoliko dana je održano neformalno druženje na kojem su se okupili mnogobrojni političari, diplomate, ambasadori, predstavnici nadležnih institucija, predstavnici sudova i osobe iz javnog života Bosne i Hercegovine kraj, netaknute prirode na rijeci Ugar, što u Centru za životnu sredinu smatraju neistinom i ismijavanjem naroda.

Rijeka Ugar nije netaknuta priroda već uništena rijeka, a to je mogla prisutnima da objasni i ministrica za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Srebrenka Golić, čije je ministarstvo uz njen potpis izdalo dozvolu za izgradnju više hidroelektrana na ovoj rijeci i njenoj pritoci Ilmskoj.

„Prisutni očigledno nisu bili upućeni ili nisu željeli da znaju da je rijeka Ugar uništena izgradnjom hidroelektrana „Zapeće“ i „Novakovići“, a u planu ih je mnogo više koje bi ovu rijeku mogli da dovedu do totalnog uništenja. Navedene dvije hidroelektrane, koje su izgrađene u proteklih nekoliko godina od strane firme Kelag iz Austrije i Njemačke dovele su do uništenje rijeke, njene flore i faune, nivoa i kvaliteta vode u koritu i gnijeva lokalnog stanovništva“, istakao je Goran Krivić iz Centra za životnu sredinu.

Prisutni koji su se okupili na neformalnom druženju bi mogli i trebali da zaustave uništavanje rijeke Ugar, i ne samo nje, nego uništavanje svih rijeka u Bosni i Hercegovini kojima prijeti izgradnja hidroelektrana. Od tih hidroelektrana korist imaju samo privatni investitori koji uništavaju naše rijeke i onemogućuju lokalnom stanovništvu njihovo korištenje.

„Sljedeći put bismo rado da pozovemo goste, koji očigledno nisu upućeni, da obiđu postrojenja i gradilišta hidroelektrana i da svjedoče o kakvoj se šteti radi, pa da nakon toga ako mogu ostanu ravnodušni i nastave druženje u „netaknutoj prirodi“, dok se za Ugar i sve druge rijeke BiH mnogi njihovi sunarodnjaci godinama bore da ostanu stvarno netaknute“, dodao je Goran.

Neformalno druženje u prirodi koje okuplja javna i uticajna lica bi trebalo da promoviše prirodne ljepote, njihovo održivo korištenje i turizam, zapostavljenu granu koja bi mogla da doprinese više nego uništavanje rijeke izgradnjom hidroelektrana, koje prirodno bogatstvo naše zemlje šalju u nepovratni ambis.

izvor: czzs.org